I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

SUOSITUKSET

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUOSITUS,

annettu 25 päivänä maaliskuuta 2022,

yhteisistä eritelmistä, jotka koskevat unionin oikeuden sallimien tiettyjen vaihtoehtojen ja tietyn harkintavallan käyttöä kansallisissa toimivaltaisissa viranomaisissa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin, annetun suosituksen EKP/2017/10 muuttamisesta

(EKP/2022/13)

(2022/C 142/01)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ([1]) ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan sekä 6 artiklan 1 kohdan ja 5 kohdan c alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan keskuspankki (EKP) hyväksyi 4 päivänä huhtikuuta 2017 Euroopan keskuspankin suosituksen EKP/2017/10 ([2]), jossa se vahvisti yleiset toimintaperiaatteet siitä, miten kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät tiettyjä unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin. Suosituksen EKP/2017/10 hyväksymisen jälkeen annetulla lainsäädännöllä on muutettu tai poistettu joitakin suositukseen EKP/2017/10 sisältyneitä unionin lainsäädännön mukaisia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, ja lisäksi marraskuussa 2016 julkaistuja EKP:n ohjeita unionin lainsäädännön sallimista vaihtoehdoista ja harkintavallasta (jäljempänä 'EKP:n ohjeet') on päivitetty. Tästä johtuen suositusta EKP/2017/10 on tarpeen muuttaa.

(2) Konsolidoituun valvontaan ja vakavaraisuusvaatimuksia koskeviin vapautuksiin liittyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan osalta kansallisia toimivaltaisia viranomaisia olisi kannustettava – linjassa EKP:n ohjeiden II osan 1 luvussa olevien eritelmien kanssa – noudattamaan varovaisuutta tällaisten yksittäisten vapautusten myöntämisessä. Konsolidointiryhmän valvojan määrittämistä sekä konsolidoinnin ja alakonsolidoinnin menetelmiä ja kattavuutta olisi myös sovellettava johdonmukaisesti suhteessa EKP:n ohjeisiin.

(3) Tapauksissa, joissa on kyse maksuvalmiusvaatimuksia koskevien vapautusten myöntämisestä rajat ylittävällä tasolla, EKP suosittaa vähemmän merkittäviin luottolaitoksiin sovellettavaa erityistä lähestymistapaa, sillä EKP:n ohjeissa olevat hakemusten arviointia koskevat eritelmät eivät kaikilta osin sovellu näihin laitoksiin.

([1]) EUVL L 287, 29.10.2013, s.63.

([2]) Euroopan keskuspankin suositus, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2017, yhteisistä eritelmistä, jotka koskevat unionin oikeuden sallimien tiettyjen vaihtoehtojen ja tietyn harkintavallan käyttöä kansallisissa toimivaltaisissa viranomaisissa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin (EKP/2017/10) (EUVL C 120, 13.4.2017, s. 2).

(4) EKP suosittaa, että omien varojen vaatimuksiin liittyviin vaihtoehtoihin ja harkintavaltaan sovelletaan johdonmukaista ja varovaista lähestymistapaa EKP:n ohjeiden II osan 2 luvussa esitettyjen eritelmien mukaisesti. Näihin eritelmiin on tehtävä tiettyjä mukautuksia, jotta voidaan ottaa huomioon vähemmän merkittävien laitosten erityispiirteet tarkasteltaessa omien varojen vähentämiseksi edellytettävää, pääomavaatimuksen ylittävää marginaalia.

(5) EKP suosittaa maksuvalmiusvaatimuksiin liittyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan suhteen yhtenäistä ja varovaista lähestymistapaa EKP:n ohjeiden II osan 6 luvussa vahvistettuja eritelmiä noudattaen, koska nämä vaihtoehdot ja harkintavalta vaikuttavat maksuvalmiusvaatimusten laskemiseen esimerkiksi määriteltäessä tapaa, jolla tiettyjä ulos- ja sisäänvirtauksia kohdellaan.

(6) Kaupan rahoitukseen liittyvien taseen ulkopuolisten tuotteiden ulosvirtausten osalta EKP:n ohjeisiin on lisätty eritelmiä EKP:n uuden linjauksen, joka antaa lisäjoustoa ulosvirtausasteiden määrittämiseen, huomioon ottamiseksi. Näin ollen kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi noudatettava EKP:n ohjeisiin sisältyviä eritelmiä, jotta voidaan varmistaa, että merkittävien ja vähemmän merkittävien laitosten osalta ulosvirtausasteita sovelletaan johdonmukaisesti kaupan rahoitukseen liittyviin taseen ulkopuolisiin vastuisiin.

(7) Stabiileihin vähittäistalletuksiin sovellettavien ulosvirtausasteiden osalta tietyt tekijät ovat estäneet soveltamasta käytännössä Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) ([3]) 13 artiklassa tarkoitettua harkintavaltaa, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan soveltaa kolmen prosentin ulosvirtausastetta talletusten vakuusjärjestelmän kattamiin stabiileihin vähittäistalletuksiin edellyttäen, että Euroopan komissio on antanut siihen ennakkohyväksynnän komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 ([4]) 24 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti. Lisänäyttö ja -analyysi ovat tarpeen, jotta voidaan osoittaa, että delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut talletusten vakuusjärjestelmän kattamien stabiilien vähittäistalletusten run-off-asteet olisivat alle kolme prosenttia stressikausien aikana delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 5 artiklassa tarkoitettujen skenaarioiden mukaisesti. Kun tällaista näyttöä ja analyysiä ei ole, kolmen prosentin ulosvirtausastetta koskeva yleinen eritelmä on poistettu Euroopan keskuspankin suuntaviivoista EKP/2017/9 ([5]), jotka koskevat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevia unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin. Tätä vaihtoehtoa koskeva EKP:n kanta on esitetty EKP:n ohjeiden osassa III. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi soveltaa tätä kantaa, jotta voidaan varmistaa vaihtoehtojen ja harkintavallan käytön johdonmukaisuus suhteessa merkittäviin ja vähemmän merkittäviin laitoksiin.

(8) Vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan osalta EKP suosittelee johdonmukaista ja varovaista lähestymistapaa EKP:n ohjeiden I osan 3 luvussa ja II osan 7 luvussa esitettyjen eritelmien mukaisesti.

(9) Mitä tulee vaihtoehtoihin ja harkintavaltaan, jotka koskevat väliyhtiönä toimivia emoyrityksiä sekä toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuutta sallia, että kahdella tai useammalla unionissa sijaitsevalla laitoksella, jotka kuuluvat samaan kolmannen maan ryhmään, on kaksi väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([6]) 21 b artiklan 2 kohdan mukaisesti, sekä tämän mahdollisuuden relevanssiin vähemmän merkittävien laitosten kannalta, EKP:n suosittaa, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat EKP:n ohjeiden II osan 9 luvussa esitettyä lähestymistapaa tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi.

(10) Laitosten raportointivaatimuksiin liittyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan osalta – erityisesti mitä tulee omaisuuserien ja taseen ulkopuolisten erien arvostamiseen ja tietojen ilmoittamista koskeviin vapautuksiin – EKP suosittaa, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat EKP:n ohjeiden II osan 8 luvussa esitettyä lähestymistapaa, jotta varmistetaan säännösten johdonmukainen soveltaminen yhteisessä valvontamekanismissa sekä tasapuoliset toimintaedellytykset.

([3]) Euroopan keskuspankin asetus, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2016, unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä (EKP/2016/4) (EUVL L 78, 24.3.2016, s. 60).

([4]) Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimusten osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

([5]) Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2017/697, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2017, siitä, miten kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin (EKP/2017/9) (EUVL L 101, 13.4.2017, s. 156).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

(11) Suositusta EKP/2017/10 olisi muutettava hallintoa ja ohjausta koskevien vaihtoehtojen ja harkintavallan osalta, jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusalan (seka)holdingyhtiöiden valvontakohtelua koskevat lainsäädäntömuutokset.

(12) Tästä syystä suositus EKP/2017/10 olisi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

ENSIMMÄINEN OSA

Muutokset

Muutetaan suositus EKP/2017/10 seuraavasti:

1. Korvataan ensimmäisen osan I jakson 2 kohta seuraavasti:

”2. Määritelmät

Tässä suosituksessa sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 1024/2013, asetuksessa (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17), asetuksessa (EU) N:o 575/2013, direktiivissä 2013/36/EU, komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 (*) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU (**) vahvistettuja määritelmiä.

(*) Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimusten osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”;

2. lisätään toiseen osaan II a jakso seuraavasti:

”**II a.**

Omien varojen vaatimukset

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 78 artiklan 1 kohdan b alakohta: omien varojen vähentäminen: pääomavaatimuksen ylittävä marginaali

1.1 Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tulisi määrittää pääomavaatimuksen ylittävä marginaali, joka asetuksen (EU) N:o 575/2013 78 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vaaditaan omien varojen vähentämiseksi, edellyttäen että 78 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät, ja arvioituaan kaikki seuraavat tekijät:

a) ylittäisikö asetuksen (EU) N:o 575/2013 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimet toteuttava luottolaitos kolmen vuoden jaksolla tarkasteltuna viimeisintä sovellettavaa vakavaraisuuden arviointiprosessia (SREP) koskevassa päätöksessä vahvistetun yhteenlasketun pääomavaatimuksen vähintään samassa SREP-päätöksessä vahvistettuja omien varojen lisävaatimuksia koskevia ohjeita vastaavasti;

b) ylittäisikö asetuksen (EU) N:o 575/2013 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimet toteuttava luottolaitos edelleen kolmen vuoden jaksolla tarkasteltuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU säädetyt vaatimukset vähintään marginaalilla, jota kansallinen kriisinratkaisuviranomainen tai yhteinen kriisinratkaisuneuvosto yhteisymmärryksessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa pitää tarpeellisena asetuksen (EU) N:o 575/2013 78 a artiklassa säädetyn edellytyksen täyttämiseksi;

c) vähentämissuunnitelman vaikutus asianomaiseen omien varojen luokkaan;

d) ylittäisikö asetuksen (EU) N:o 575/2013 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimet toteuttava luottolaitos edelleen kolmen vuoden jaksolla tarkasteltuna kyseisen asetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen ja viimeisimmässä sovellettavassa SREP-päätöksessä ylivelkaantumisriskin lieventämiseksi asetetun omien varojen lisävaatimuksen vähintään määrällä, joka vastaa kyseisessä SREP-päätöksessä ylivelkaantumisriskin lieventämiseksi annettuja, omien varojen lisävaatimuksia koskevia ohjeita.

1.2 Luottolaitoksilta saadut omien varojen vähentämistä koskevat hakemukset, jotka eivät ole edellä täsmennettyjen marginaalien mukaisia, olisi edelleen hyväksyttävä tapauskohtaisesti, jos ne ovat vakavaraisuuteen liittyvien seikkojen nojalla asianmukaisesti perusteltuja. Jos 1.1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua marginaalia ei noudateta, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi pyydettävä kansalliselta kriisinratkaisuviranomaiselta tai yhteiseltä kriisinratkaisuneuvostolta lausunto siitä, voisiko omien varojen vähentäminen vaarantaa direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vaatimusten täyttymisen.

1.3 Jos luottolaitokselle ei 1.1 kohdan a tai d alakohtaa sovellettaessa anneta omien varojen lisävaatimuksia koskevia ohjeita, marginaali on määritettävä tapauskohtaisesti ottaen huomioon luottolaitoksen erityiset olosuhteet.

2. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 78 artiklan 1 kohdan toinen alakohta: omien varojen vähentäminen: yleinen etukäteinen lupa

Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi myönnettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 78 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty yleinen etukäteinen lupa, jos siinä ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 241/2014 (*) säädetyt edellytykset täyttyvät. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi määritettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 78 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa täsmennetty marginaali arvioituaan kaikki tämän suosituksen II a jakson 1 kohdassa täsmennetyt tekijät.

_____

(*) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 241/2014, annettu 7 päivänä tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla laitoksia koskevien omien varojen vaatimusten alalla (EUVL L 74, 14.3.2014, s. 8).";

3. poistetaan toisen osan V jakso;

4. korvataan liite tämän suosituksen liitteellä.

TOINEN OSA

Osoitus

Tämä suositus on osoitettu osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

Kansallisille toimivaltaisille viranomaisille suositetaan tämän suosituksen soveltamista sen hyväksymispäivästä lukien.

Tehty Frankfurt am Mainissa 25 päivänä maaliskuuta 2022.

EKP:n puheenjohtaja
Christine LAGARDE

LIITE

Korvataan suosituksen EKP/2017/10 liite seuraavasti:

”LIITE

Vaihtoehdon ja/tai harkintavallan oikeusperusta	Suosituksen mukainen lähestymistapa: yhdenmukaisuus suhteessa merkittäviin laitoksiin sovellettavaan, vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevaan menettelytapaan
Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat poikkeukset	
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklan 1–3 kohta: pääomaa koskevat vapautukset	EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 3 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 artiklan 1 ja 2 kohta: maksuvalmiusvaatimuksia koskevat vapautukset	EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 4 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 9 artikla: yksilöllinen konsolidointimenetelmä	EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 5 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan 1 ja 3 kohta: pysyvästi keskuslaitokseen liittyneitä luottolaitoksia koskevat vapautukset	EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 6 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan 3 kohta: konsolidoinnin menetelmät, kun yritykset ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla	EKP:n ohjeiden III osan 1 luvun 1 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan 5 kohta: konsolidoinnin menetelmät, kun kyse on muista kuin 18 artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitetuista omistusyhteyksistä tai pääomayhteyksistä	EKP:n ohjeiden III osan 1 luvun 2 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan 6 kohta: konsolidointi, kun kyse on huomattavasta vaikutusvallasta tai yhteisen johdon alaisuudesta	EKP:n ohjeiden III osan 1 luvun 3 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan 7 kohta: konsolidointi	EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 8 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan 8 kohta: konsolidointi	EKP:n ohjeiden III osan 1 luvun 4 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 19 artiklan 2 kohta: konsolidoinnin ulkopuolelle jättäminen	EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 9 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 24 artiklan 2 kohta: omaisuuserien ja taseen ulkopuolisten erien arvostaminen – kansainvälisten tilinpäätösstandardien käyttö vakavaraisuustarkoituksiin	EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 10 kohta
Omat varat	
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 3 kohta: ydinpääoman (CET1) instrumenttien myöhempien liikkeeseenlaskujen luokittelu	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 3 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 1 kohta: vakuutusyrityksissä olevien omistusosuuksien vähentäminen	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 5 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 2 kohta: finanssialan yhteisöissä olevien omistusosuuksien vähentäminen	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 6 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 54 artiklan 1 kohdan e alakohta: laukaisevan tapahtuman laskeminen kolmanteen maahan sijoittautuneiden tytäryritysten liikkeeseenlaskemien ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien osalta	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 7 kohta

Vaihtoehdon ja/tai harkintavallan oikeusperusta	Suosituksen mukainen lähestymistapa: yhdenmukaisuus suhteessa merkittäviin laitoksiin sovellettavaan, vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevaan menettelytapaan
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 78 artiklan 3 kohta: omien varojen vähentäminen – keskinäiset yhteisöt, säästöpankit ja osuuskunnat	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 10 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 78 artiklan 4 kohta: ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien vähentäminen	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 11 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 79 artiklan 1 kohta: ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien vähentäminen	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 12 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 83 artiklan 1 kohta: erillisyhtiön liikkeeseenlaskemia ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentteja koskevat vapautukset	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 13 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 84 artiklan 5 kohta: vähemmistöosuudet, jotka sisällytetään konsolidoituun ydinpääomaan (CET1)	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 14 kohta
Direktiivin 2013/36/EU 142 artiklan 1 kohta: yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen noudattamatta jättäminen	EKP:n ohjeiden II osan 11 luvun 12 kohta
Pääomavaatimukset	
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 kohta: riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen – ryhmänsisäiset vastuut	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 3 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 162 artiklan 1 kohta: vastuiden maturiteetti	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 5 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 225 artiklan 2 kohta: oma volatiliteettikorjauksen estimaatti	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 6 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 244 artiklan 2 kohta ja 245 artiklan 2 kohdan toinen alakohta: merkittävä luottoriskin siirto	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 9 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 283 artiklan 3 kohta: sisäisen mallin menetelmän käyttö	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 8 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 284 artiklan 4 ja 9 kohta: vastuuarvon laskeminen vastapuoliluottoriskin osalta	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 9 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 366 artiklan 4 kohta: value at risk -arvon laskeminen	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 13 kohta
Laitosten suojajärjestelmät	
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 artiklan 4 kohta: laitosten suojajärjestelmän jäseniä koskeva likviditeettivapautus	EKP:n ohjeiden II osan 4 luvun 3 kohta
Suuret asiakasriskit	
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 396 artiklan 1 kohta: suuria asiakasriskejä koskevien vaatimusten noudattaminen	EKP:n ohjeiden II osan 5 luvun 3 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohta: suuria asiakasriskejä koskevien vaatimusten noudattaminen	EKP:n ohjeiden II osan 5 luvun 4 kohta

Vaihtoehdon ja/tai harkintavallan oikeusperusta	Suosituksen mukainen lähestymistapa: yhdenmukaisuus suhteessa merkittäviin laitoksiin sovellettavaan, vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevaan menettelytapaan
Maksuvalmius	
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 414 artikla: maksuvalmiusvaatimusten noudattaminen	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 3 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 422 artiklan 8 kohta ja delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artikla: ryhmän sisäiset likviditeetin ulosvirtaukset	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 10 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 425 artiklan 4 kohta ja delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artikla: ryhmän sisäiset likviditeetin sisäänvirtaukset	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 14 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 1 kohta: likvidien varojen hajauttaminen	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 5 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 3 kohdan c alakohta: likvidien varojen hallinta	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 6 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohta: valuuttaepätasapainot	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 4 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 17 artiklan 4 kohdan c alakohta: kumoamismekanismia koskeva vapautus	EKP:n ohjeiden I osan 3 luvun 1 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 23 artiklan 2 kohta: muita tuotteita ja palveluita koskevat ulosvirtaukset	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 7 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 ja 5 kohta: stabiileja vähittäistalletuksia koskevat ulosvirtaukset	EKP:n ohjeiden III osan 3 luvun 1 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 6 kohta: talletusten vakuusjärjestelmän piiriin kuuluvien vähittäistalletusten määrään sovellettava kerroin	EKP:n ohjeiden III osan 3 luvun 3 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 25 artiklan 3 kohta: korkeammat ulosvirtausasteet	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 8 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artikla: ulosvirtaukset, joilla on riippuvuussuhde sisäänvirtausten kanssa	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 9 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artikla: etuuskohtelu ryhmässä tai laitosten suojajärjestelmässä (IPS)	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 10 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 30 artiklan 2 kohta: luottoluokituksen heikentymisestä aiheutuva vakuuksien lisäulosvirtaus	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 11 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohta: sisäänvirtausten yläraja	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 12 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3, 4 ja 5 kohta: erikoistuneet luottolaitokset	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 13 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artikla: sisäänvirtaukset ryhmän tai laitosten suojajärjestelmän sisällä	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 14 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 b artiklan 5 kohta: pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR) – valuuttaerojen rajoittaminen	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 15 kohta

Vaihtoehdon ja/tai harkintavallan oikeusperusta	Suosituksen mukainen lähestymistapa: yhdenmukaisuus suhteessa merkittäviin laitoksiin sovellettavaan, vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevaan menettelytapaan
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 f artiklan 1 kohta: pysyvän varainhankinnan vaatimus – keskinäisesti riippuvaiset varat ja velat	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 16 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 h artikla: pysyvän varainhankinnan vaatimus – etuuskohtelu ryhmän sisällä tai laitosten suojajärjestelmässä	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 17 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 p artiklan 7 kohta: pysyvän varainhankinnan vaatimus – keskuspankin epätavanomaisten toimien kohtelu	EKP:n ohjeiden I osan 3 luvun 1 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 ai artikla: pysyvän varainhankinnan vaatimus – yksinkertaistetun vaatimuksen soveltaminen (sNSFR)	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 18 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 aq artiklan 7 kohta – pysyvän varainhankinnan vaatimus – keskuspankin epätavanomaisten toimien kohtelu (sNSFR)	EKP:n ohjeiden I osan 3 luvun 1 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 artikla: maksuvalmiusvaatimuksia koskevat vapautukset	EKP:n ohjeiden II osan 4 luvun 3 kohta
Velkaantuneisuus	
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 a artiklan 2 kohta: julkisia kehityspankkeja koskeva etuuskohtelu	EKP:n ohjeiden II osan 7 luvun 3 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 a artiklan 5 kohta: keskuspankkivarantojen ulkopuolelle jättäminen vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa	EKP:n ohjeiden I osan 3 luvun 1 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 b artiklan 3 kohta: notional cash pooling -järjestelyjen etuuskohtelu	EKP:n ohjeiden II osan 7 luvun 4 kohta
Raportointivaatimukset	
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 artiklan 11 kohta: vakavaraisuusvaatimuksista ja rahoitustiedoista ilmoittaminen	EKP:n ohjeiden II osan 8 luvun 1 kohta
Luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleiset vaatimukset	
Direktiivin 2013/36/EU 21 artiklan 1 kohta: keskuslaitokseen pysyvästi liittyneitä luottolaitoksia koskevat vapautukset	EKP:n ohjeiden II osan 9 luvun 1 kohta
Direktiivin 2013/36/EU 21 b artiklan 2 kohta: väliyhtiönä toimiva emoyritys	EKP:n ohjeiden II osan 9 luvun 2 kohta
Ohjaus- ja hallintojärjestelmät ja toiminnan vakauden valvonta	
Direktiivin 2013/36/EU 88 artiklan 1 kohdan e alakohta: ylimmän hallintoelimen puheenjohtajan ja laitoksen pääjohtajan tehtävän yhdistäminen	EKP:n ohjeiden II osan 11 luvun 4 kohta
Direktiivin 2013/36/EU 91 artiklan 6 kohta: liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävä	EKP:n ohjeiden II osan 11 luvun 5 kohta
Direktiivin 2013/36/EU 108 artiklan 1 kohta: sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessi keskuslaitokseen pysyvästi liittyneiden luottolaitosten tapauksessa	EKP:n ohjeiden II osan 11 luvun 6 kohta

Vaihtoehdon ja/tai harkintavallan oikeusperusta	Suosituksen mukainen lähestymistapa: yhdenmukaisuus suhteessa merkittäviin laitoksiin sovellettavaan, vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevaan menettelytapaan
Direktiivin 2013/36/EU 117 ja 118 artikla: yhteistyövelvoitteet	EKP:n ohjeiden II osan 11 luvun 9 kohta
Direktiivin 2013/36/EU 142 artikla: pääoman ylläpitämissuunnitelma	EKP:n ohjeiden II osan 11 luvun 12 kohta”